

Alle ordførere har været igennem lovforslagets mange facetter, som samlet set jo fører frem til, at vi her forhøjer erstatnings- og godtgørelsesbeløbene, der udmåles ved personskader og tab af forsørger, en forhøjelse som i gennemsnit ligger på godt halvdelen.

Når det drejer sig om tortgodtgørelsen for ofre for sædelighedsforbrydelser, går vi ind og fordobler erstatningerne. Det er der flere ordførere der har understreget deres meget positive medvirken til, og det er en holdning, og det er en opfattelse, jeg til fulde deler. Her er det på tide, at vi går ind. Vi kan jo ikke, som fru Birthe Rønn Hornbech jo så vigtigt understregede, gå ind og genskabe situationen, genoprette situationen før ulykken, før overgrebet, før fornedrelsen fandt sted.

Det er ikke alene et spørgsmål om økonomi, om den erstatning, man her får. Det er også en anerkendelse af, at man her har været udsat for en fuldstændig uacceptabel handling, når det drejer sig om ofre for kriminalitet. Her deler vi i fællesskab klart opfattelsen af, at den krænkelse, der har fundet sted, ikke kun skal afspejle sig i den sanktionsmæssige reaktion – det kan vi vende tilbage til under de næste beslutningsforslag – men også i den erstatning, der her udmåles.

Flere ordførere har knyttet bemærkninger til enkelte dele. Jeg vil se frem til, at vi får de spørgsmål, som fru Anne Baastrup havde, godt belyst under udvalgsarbejdet, og ønsker Retsudvalget en høring om lovforslaget, vil vi selvfølgelig også fra Justitsministeriets side gerne være bidragyder med forslag til folk, som kunne være anvendelige i forbindelse med en sådan høring.

Jeg skal sige til hr. Peter Skaarup, som var inde på et spørgsmål, som ikke er omfattet af lovforslaget her, nemlig et generelt princip, tort, som skulle indføres i dansk erstatningsret: Vi har jo tort, når det drejer sig om ofre for kriminalitet, og så sent som i 1997 fremsatte jeg på regeringens vegne en udvidet adgang til at udmåle torterstatning til ofre for kriminelle handlinger, nemlig sådan, at ofre for voldshandlinger også kunne søge erstatning for tort.

Når det drejer sig om at indføre det som et generelt princip også i forbindelse med dødsfald i forhold til efterladte både ægtefælle og samlever, har jeg forstået, at hr. Skaarup også gerne vil gå videre og se det i forhold til efterlevende børn og måske en yderligere udvidelse af personkredsen.

Det er jo et princip, som Norge har indført, svenskerne har en stor betænkning, der afventer

Riksdagens behandling af, om man skal indføre tort i svensk ret, og der er også andre lande i Europa, som vi med rette kan sammenligne os med, der har andre erstatningsretlige principper, end vi lægger til grund i dansk erstatningsret.

Jeg mener, tiden er kommet til, at vi får vurderet det princip mere grundigt, end hverken en førstebehandling af et lovforslag eller en udvalgsbehandling i Folketinget til fulde kan leve op til, og derfor har vi i går i Justitsministeriet bedt en arbejdsgruppe om i den kommende tid at overveje, om vi skal lave det erstatningsretlige principskifte i dansk erstatningsret. Jeg er glad for, at retschefen hos Ombudsmanden, Jens Møller, har sagt ja til endnu en gang at påtage sig den meget vigtige opgave på det erstatningsretlige område. Der var jo Jens Møller, der var formand for den arbejdsgruppe, der førte frem til betænkningen til det her lovforslag.

Retschefen hos Ombudsmanden, Jens Møller, har altså sagt ja til at påtage sig opgaven, og vi har udarbejdet et kommissorium, som jeg mener er sendt over til Retsudvalget, ellers vil det blive sendt over til Retsudvalget i dag, sådan at Retsudvalget kan se det kommissorium, som jeg så ikke vil trætte Folketinget med at gennemgå her. Det lever til fulde op til nogle af de spørgsmål, som også hr. Skaarup var inde på med henblik på en nærmere granskning.

Så jeg lover de ordførere, der har været inde på det, at vi vil gøre alt fra regeringens side for meget nøje at overveje det her også, sådan at vi forventer at kunne svare på i indeværende år, om vi skal lave et så fundamentalt skifte i vores erstatningsretlige principper.

Hr. Behnke var inde på, at vi jo med det her lovforslag laver en generel, standardiseret kompensation for mere eller mindre udokumenterede udgifter for efterlevende, nemlig et overgangsbeløb på 108.000 kr.

Det er vel rigtigt også at se det i sammenhæng med en generel overvejelse om tort. Ikke desto mindre mener jeg, tiden er kommet til at overveje det, også i lyset af, at de andre nordiske lande har skiftet deres grundlæggende principper.

Jeg skal sige om de økonomiske spørgsmål, som hr. Tom Behnke var inde på, at når det her er tilsigtet at være neutralt sådan statsfinansielt, offentligt økonomisk, hænger der jo sammen med, at vi på bilansvarsforsikringen har en afgift til statskassen, og hvis vi ikke gik ind, som vi gør med lovforslaget her, og satte afgiften ned – som man kan se af lovforslaget er der tale om